

Dette er fundet at indebære en unødvendig administrativ omkostning. Det foreslås derfor, at udsendelse af egentlig »kendelse« som udgangspunkt kan undlades i alle tilfælde, hvor der ikke er gjort indsigelse med »agterskrivelsen«.

Den skattepligtige vil i givet fald alene modtage en »årsopgørelse«, der er baseret på den nu gennemførte skatteansættelse. Disse årsopgørelser vil blive påført klagevejledning og vejledning om, at årsopgørelsen er baseret på en varslet skatteansættelse, som skattemyndigheden ikke har modtaget indsigelse imod.

Fristen på en måned for klage til skatteankenævnen regnes i disse tilfælde først fra modtagelsen af årsopgørelsen.

Gennemføres en varslet skatteansættelse undtagelsesvis ikke, til trods for at den skattepligtige ikke er fremkommet med indsigelser derimod, skal den skattepligtige efter almindelige forvaltningsretlige regler underrettes skriftligt om, at den varslede skatteansættelse ikke gennemføres.

Den gældende adgang til at undlade udsendelse af »agterskrivelse« i tilfælde, hvor genoptagelse foretages efter anmodning fra den skattepligtige og afgørelsen fuldt ud imødekommer anmodningen, foreslås opretholdt, jf. forslaget til § 3, stk. 5 i skattestyrelsesloven.

Til nr. 6

Det foreslås, at bestemmelsen om tilbagebetaling af klagegebyret på 500 kr. (1994-niveau) ved klage til Landsskatteretten, når Landsskatteretten giver klageren helt eller delvis medhold i klagen, udvides til også at omfatte de tilfælde, hvor klageren ikke har fået medhold i klagen af Landsskatteretten, men ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse får helt eller delvis medhold.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at i de tilfælde, hvor en udenlandsk arbejdsgiver, der hverken har hjemting her i landet eller udøver erhverv fra et fast driftssted her i landet, udbetaler en ansat løn for arbejde her i landet, og lønudbetalingen foretages gennem en dertil befuldmægtiget, der har hjemting her i landet, skal denne fuldmægtig foretage indeholdelse af A-skat i lønnen.

Efter kildeskattelovens § 46, stk. 4, om indeholdelsespligt ved lønudbetaling fra en udenlandsk arbejdsgiver gennem en befuldmægtiget her i landet, bliver den befuldmægtigede, selv om denne har hjemting her i landet, ikke indeholdelsespligtig i de situationer, hvor arbejdsgiveren hverken har hjem-

ting her i landet eller driver erhverv fra et fast driftssted her i landet.

Det var tilfældet efter den formulering af kildeskattelovens § 46, stk. 4, der var gældende før gennemførelsen af lov nr. 1021 af 19. december 1992. Denne retstilstand foreslås genetableret.

Til nr. 2

Det foreslås, at reglerne i ligningslovens § 32 D, stk. 1, 1. og 2. pkt., om den kommunale skattemyndigheds kompetence til at fastsætte grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter kildeskattelovens § 45, stk. 3, § 48, § 50, § 51, § 52 og § 53 redaktionelt flyttes til kildeskatteloven som § 55 B.

Det foreslås at lade bestemmelsen i ligningslovens § 32 D, stk. 1, 3. pkt. udgå. Efter bestemmelsen kan skatteministeren efter anmodning bestemme, at en regional told- og skattemyndighed skal bistå en kommunale skattemyndighed ved varetagelsen af forskudsregistreringsopgaven. Kompetencen benyttes ikke.

Samtidig foreslås kompetencen efter kildeskattelovens § 51 A om hensyntagen til aktieudbytte m.v., hvori der indeholdes udbytteskat, ved fastsættelse af grundlaget for opkrævningen af A- eller B-skat tillige henlagt til den kommunale skattemyndighed. Bestemmelsen er parallel til § 50 og § 51.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 4.

Det foreslås endvidere efter ønske fra kommunal side, at kompetencen til at behandle klager over afslag på anmodning om tilbagebetaling i indkomståret af for meget betalt forskudsskat, jf. kildeskattelovens § 55, flyttes fra told- og skatteregionerne til skatteankenævnene.

Herved bliver kompetencen til at behandle dels klager over afslag på tilbagebetaling af forskudsskat, dels klager over forskudsregistrering samlet i skatteankenævnene.

Ved forslagets gennemførelse bliver behandlingen af konkrete forskudsregistreringssager et rent kommunalt anliggende, der ikke er undergivet statsligt tilsyn.

Skatteankenævnene skal ved behandlingen af disse klager følge de almindelige bestemmelser for sagsbehandling i skatteankenævn, jf. bekendtgørelse nr. 202 af 23. marts 1990 om forretningsordenen for skatteankenævn.

Skatteankenævnene skal ved behandlingen af sådanne klager ikke kun tage stilling til klager over, at den påklagede afgørelse er materielt urigtig, men også til klager over, at den kommunale skattemyndighed ikke har overholdt sagsbehandlingsregler, herunder reglerne i forvaltningsloven om partshøring.